ĆWICZENIE 2

Style i motywy – podstawy. Menu aplikacji i akcje.

Mariusz Fraś

Cele ćwiczenia

- 1. Zapoznanie się z motywami i stylami widoków w aplikacji.
- 2. Opanowanie techniki tworzenia i obsługi różnego rodzaju menu.
- 3. Poznanie techniki obsługi paska aplikacji i akcji (ActionBar) i menu kontekstowego.
- 4. Zapoznanie się z techniką utrwalania danych w pamięci Shared Preferences. .
- 5. Poszerzenie umiejętności pracy z dokumentacją techniczną.
- **Pierwsza część ćwiczenia (Zadanie część I)** jest instrukcją sposobu realizacji / implementacji omawianych funkcjonalności aplikacji wprowadzenie do ćwiczenia omawianych technik.
- **Druga część ćwiczenia (Zadanie część II)** wymaga przygotowania i samodzielnej realizacji. Jest do prezentacji gotowego rozwiązania lub do wykonania na kolejnych zajęciach (zgodnie z poleceniami prowadzącego).

Politechnika Wrocławska Wrocław 2023

1. Style i motywy (*Themes*).

Style i motywy (*themes*) służą do definiowania wyglądu aplikacji (interfejsu - UI) w separacji od szczegółów implementacji i projektu. Style i motywy mają podobną strukturę (syntaktykę) w postaci kolekcji par **klucz-wartość** (*key-value*), które **mapują atrybuty do zasobów**.

- ✓ Style specyfikują atrybuty poszczególnych elementów UI / widoków (*views*). Określenie wartości danego atrybutu precyzuje jego cechy (np. kolor, wielkość itp.). Style są specyficzne dla danego widżetu (*widget*), gdyż te mogą mieć różne atrybuty.
- ✓ Motyw to **zbiór nazwanych zasobów**, do których można odwoływać się za pomocą stylów, układów, widżetów itp. **Przypisują semantyczne nazwy zasobom** Androida, dzięki czemu można się do nich później odwoływać np. *colorPrimary* to nazwa semantyczna danego koloru.
  - Nazwane zasoby to atrybuty motywu. Motywem jest kolekcja <atrybut motywu, zasób>.
  - Atrybuty motywu (w odróżnieniu od atrybutów widoków) nie są właściwościami specyficznymi dla konkretnego typu widoku, ale nazwanymi wskaźnikami do wartości, które mają szerokie zastosowanie w aplikacji. Czyli motyw specyfikuje konkretne wartości dla nazwanych zasobów. Np. dla atrybutu colorPrimary przypisuje konkretną wartość koloru.
  - Motyw można przypisać dla przypisać komponentowi, który posiada kontekst (context) np. aplikacji, aktywności, widokowi. Te elementy otrzymują cechy takie jak określono w motywie. Różne motywy pozwalają różnie definiować UI.
- ✓ Można definiować nie tylko wygląd ale również inne cechy, np. występowanie danego elementu aplikacji np. obecność paska aktywności (*AppBar*).
- ✓ Style i motywy są deklarowane w pliku zasobów styli, w gałęzi /res/values, w pliku themes.xml (lub styles.xml).

1.1. Style

✓ Style definiuje się w pliku res/values/themes.xml (lub styles.xml) z użyciem elementu <style>:

```
<style name="style_name" parent="...">...</style>
```

Każdy atrybut stylu definiuje się w elemencie <item>:

```
<item name="atribute_name">some_value</item>
```

Wartość tego elementu jest wartością atrybutu. Np. styl określający rozmiar i kolor tekstu:

✓ Przypisanie stylu uzyskuje się z użyciem atrybutu widoku **style** odwołując się do stylu (tu dla przycisku:

```
<Button
  android:id="@+id/button1"
  style="@style/txtblue20"
  .../>
```

Przykładowy efekt zastosowania stylu:

✓ Style można definiować rozszerzając/modyfikując styl dziedziczony. który specyfikuje się w atrybucie stylu **parent**:

```
<style name="style_name" parent="parent_style">...</style>
```

✓ Do wartości danego atrybutu używanego motywu (aby go wykorzystać w swoim stylu) można odwoływać się poprzez nazwę zasobu następującskładnią:

```
<item name="...">?attr/themeAttributeName</item>
```

Np. dziedziczenie stylu tekstu z biblioteki wsparcia (AppCompat) oraz użycie koloru zdefiniowanego w motywie (tu: kolor kontenerów trzeciego rzędu z motywu Material3):

Przykład po zastosowaniu dla motywu domyślnego Material3:

1.2. Motywy

Motywy określają szerokie spektrum własności aplikacji – zarówno cechy widoczne w UI jak i występowanie elementów UI – np. paska aktywności (tzw. *Application Action Bar*).

Motywy są tworzone wg. koncepcji **Material Design**, która nakłada wiele reguł na kompozycję motywów (np. dobór kolorów). W ćwiczeniu nie będzie ona szeroko omawiana.

Podczas tworzenia projektu aplikacji generowany jest domyślny motyw aplikacji – zdefiniowany w pliku zasobów **themes.xml**.

✓ Motyw aplikacji dziedziczony jest z predefiniowanego motywu bazowego. W najnowszej wersji Androida jest to jeden z motywów Material3 (trzecia wersja standardu – tzw. M3) – np. domyślnie dla najprostszego projektu jest to Theme.Material3.DayNight.NoActionBar. Poprzednio były to motywy MaterialComponents (pierwsza i druga wersja – tzw. M2) – np. Theme.MaterialComponents.DayNight.DarkActionBar.

```
<style name="AppTheme" parent="Theme.Material3.DayNight.NoActionBar">
</style>
```

Definiowanie własnego motywu.

Definiowanie własnego motywu pozwala na zbudowanie (*theming*) specyficznego stylu aplikacji. Korzysta się, jak wspomniano, z nadrzędnego predefiniowanego motywu.

- ✓ Podstawowe sposoby definiowania/modyfikacji motywu są następujące:
  - 1. Ustawienie nowej wartości atrybutu w motywie dziedziczącym.

Np. nowe wartości dla kolorów stosowanych dla elementów interfejsu:

```
<style name="AppTheme" parent="Theme.Material3.Light.NoActionBar">
    <item name="colorPrimary">@color/my_primary</item>
    <item name="colorOnPrimary">@color/my_onPrimary</item>
    ...
</style>
```

Tu: użyty kolor (zasób) zdefiniowany jest w pliku zasobów res/values/color.xml.

2. Ustawienie stylu dla atrybutu stylu danego elementu i zdefiniowanie tego nowego stylu dla tego atrybutu.

Np. kolor tła (o wartości @color/my_surfaceVariant) dla stylu paska aplikacji (atrybut **toolbarStyle** motywu i atrybut **android:background** stylu):

Nowy styl jest często definiowany w oparciu o odpowiedni styl bazowy (tu: stosowanego Toolbar'a w aplikacji).

✓ Stosowane atrybuty w motywach, nazwy, domyślne wartości, specyfikacja komponentów, system kolorów, itp. można znaleźć m.in. na następujących witrynach dokumentacji:

Dla Material3 (najnowsza wersja):

- https://m3.material.io/components
- https://github.com/material-components/material-componentsandroid/tree/master/docs/components

Dla Material2 (poprzednia wersja):

https://m2.material.io/components?platform=android

Przykładowe atrybuty dla kolorów stosowane w motywach Material3:

- colorPrimary podstawowy kolor stosowany dla różnych komponentów interfejsu,
- colorOnPrimary kolor elementów (np. tekstu) na elementach o kolorze colorPrimary,
- colorSurface główny kolor tła dla różnych elementów interfejsu,
- colorSecondaryContainer drugorzędny kolor kontenerów niektórych elementów interfejsu.

Inny przykład:

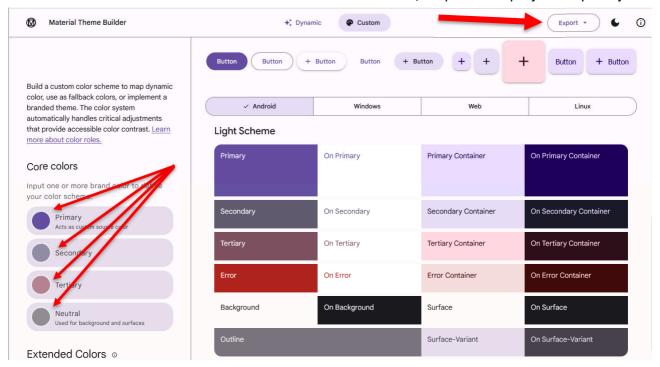
- atrybut actionBarSize – wysokość paska aplikacji (tytułu i akcji)

Kreator motywów Material.

Koncepcja Material Design jest wspierana przez kilka narzędzi. **Material Theme Builder** pozwala definiować motywy zgodnie ta koncepcją, zwłaszcza w obszarze kolorystyki aplikacji. Dostępne jest m.in. jako witryna pod adresem:

https://m3.material.io/theme-builder#/custom

Po wybraniu kluczowych kolorów motywu – **Primary**, **Secondary**, **Tertiary** i **Neutral** – narzędzie generuje paletę dla wielu elementów aplikacji i pozwala wyeksportować dane w postaci plików zasobów: **colors.xml** i **themes.xml**. Te dane można zastosować/skopiować w projekcie aplikacji

1.3. Pasek aplikacji TopAppBar

Jednym elementów aplikacji jest/był umieszczany u góry pasek tytułowy. Od API 11 pasek tytułu został zastąpiony przez **pasek akcji** (*Action Bar*, zwany czasem mniej precyzyjnie AppBar) który ma możliwość mi.in. udostępniania opcji menu (zwanymi **akcjami**) i dodaje też inne możliwości interakcji. Od Androida 5 (API 21) pasek akcji może być realizowany jako jedna z funkcjonalności **paska narzędzi** (*Toolbar*), który ma większe możliwości konfiguracji. Obecnie użycie **Toolba**r jest zalecanym sposobem realizacji aplikacji z paskiem tytułu i akcji.

- ✓ **Toolbar** definiuje się w pliku zasobów xml układu (layout) aktywności, najczęściej równorzędnie z głównym kontenerem na zawartość ekranu (np. ConstraintLayout), najczęściej powyżej.
- ✓ Z różnych powodów implementacyjnych przydaje się umieszczanie go wewnątrz kontenerów CoordinatorLayout i AppBarLayout (ewentualnie AppBarLayout bywa pomijany).

Przykładowa struktura układu z paskiem narzędzi:

Domyślnie Toolbar ma min. wysokość o wartości określonej w motywie (*?attr/actionBarSize*). Może też mieć ustawiony atrybut koloru. Dla ujednolicenia koloru z innymi elementami można taki atrybut koloru zmienić/usunąć.

- ✓ Powyższe elementy (Toolbar, ApparLayout, ...) można dodać za pomocą palety elementów okna Design dla układu danej aktywności.
- ✓ Aby toolbar był widoczny i dostępny trzeba w aktywności wywołać metodę:

```
setSupportActionBar(toolbar)
```

gdzie **toolbar** jest wskaźnikiem obiektu Toolbara (uzyskanym metodą findViewByID(...) lub z klasy binding).

1.4. Zmiana motywu w czasie wykonania

Uwaga: w Material3 pojawił się mechanizm tzw. **Dynamicznych kolorów** umożliwiający zmianę kolorów motywu w różnych sytuacjach. Tu nie będzie to omawiane.

✓ W aplikacji można programowo wybrać wcześniej zdefiniowany motyw w czasie wykonania aplikacji. Aby ustawić dany motyw (tu o nazwie MyTheme), należy użyć metody aktywności:

```
setTheme(R.style.MyTheme)
```

- ✓ Aby interfejs uwzględniał dany motyw to musi on być tworzony po wybraniu motywu.

  Instrukcja musi być wywołana przed utworzeniem instancji jakichkolwiek widoków (czyli przed wywołaniem metody setContentView).
- ✓ Aby programowo zastosować dany styl w motywie, można użyć instrukcji:

```
theme.applyStyle(R.style.myStyle,true)
```

✓ Aby zmiany były widoczne w czasie wykonywania programu, widoki muszą zostać unieważnione lub cała aktywność (widoki) utworzona ponownie. Np. instrukcją recreate().

Schemat implementacji może być następujący:

Typowym miejscem tego typu danych jest pamięć **SharedPreferences**.

✓ W czasie działania można modyfikować motyw jakimś stylem (wcześniej styl musi być zdefiniowany). Modyfikację robi się metodą motywu (który można uzyskać metoda aktywności getTheme()):

Oczywiście jak poprzednio, zmianę można zobaczyć dopiero po ponownym tworzeniu widoków.

1.5. Pamięć trwała Shared Preferences

Aplikacja może mieć jedno lub więcej **repozytoriów** (**identyfikowanych przez nazwę**) danych zapisywanych w postaci **par <klucz_identyfikujący, wartość>**. Podstawowe operacje (tu: dla repozytorium o nazwie **my_prefs**) to:

- odczyt danych (tu: typu Int):

```
val data : SharedPreferences

data =getSharedPreferences("my_prefs", Context.MODE_PRIVATE)
var the value = data.getInt("key_name", 0)
```

- zapis danych (tu: typu Int) z użyciem obiektu edytora uzyskanego z obiektu repozytorium:

```
val editor = data.edit()
editor.putInt("key_name", the_value)
editor.apply() // lub editor.commit()
```

Pamięć SharedPreferences jest dostępna dla całej aplikacji.

ĆWICZENIE

- 1) Podstawowe element aplikacji projekt
- Utwórz projekt Empty Views Activity.
- Główna aktywność będzie dla ustawień preferencji wyglądu (m.in. motywów).
- Dodaj jeszcze dwie aktywności (podobnie jak w poprzednim ćwiczeniu) "lewa" (ActivityLeft)
   do wykorzystania później, "prawa" (ActivityRight) dla ustawień personalnych (też później).

 Zdefiniuj w ujładzie aktywności strukturę z Toolbar'em (najlepiej jak w opisanym schemacie) i włącz Toolbar.

Uwaga: CoordinatorLayout nie występuje w palecie okna Design. Można go uzyskać poprzez zaznaczenie głównego kontenera (np. ConstraintLayout) i użycie opcji *Convert view...* (potem można dodać nowy ConstraintLayout).

- Zaimplementuj w ActivityMain trzy przyciski dla wyboru motywu dla aplikacji (po kliknięciu przycisku). Oraz przyciski do uruchomienia aktywności lewej i prawej (wykorzystane będą później).
- 2) Wygenerowanie motywów
- Za pomocą kreatora motywów wygeneruj 3 różne motywy. Dla każdego wybierz inny kolor *Primary*, tak aby motywy różniły się (pozostałe kolory są dobierane automatycznie w stosunku do *Primary*).

Uwaga: w ćwiczeniu będziemy używać tylko plików dla motywu dziennego (z gałęzi .../values). Motywy nocne robi się analogicznie.

- W plikach colors.xml i themes.xml (który odwołuje się do zasobów w colors.xml) zróżnicuj nazwy atrybutów name kolorów (i analogicznie odwołania w themes.xml), tak aby się nie powtarzały (bo dla każdego wygenerowanego motywu są używane takie same nazwy).
   Np. zamień powtarzającą się część nazwy na ciąg specyficzny dla motywu np. na theme1, theme2 i theme3 odpowiednio dla motywu 1, 2 i 3. Analogicznie ponumeruj nazwy motywów.
- Skopiuj zawartość z węzłów <resources> do plików projektu colors.xml i themes.xml.
   Po operacjach powinny być dostępne dodatkowe trzy motywy AppTheme1, AppTheme2 i AppTheme3. Np. fragment pliku themes.xml:

- 4) Implementacja zmiany motywu aplikacji
- Zdefiniuj w aktywności dodatkowa funkcję, która będzie zapisywała w pamięci
   SharedPreferences informację o wybranym motywie np. jako wartość Int z numerem motywu. Przykładowy kod:

Tu nazwa repozytorium to my_prefs, a klucz dla wartości to theme_num.

 Zdefiniuj w aktywności dodatkowa funkcję, która będzie odczytywała z pamięci SharedPreferences informację który motyw zastosować i ustawi go metodą setTheme(...).
 Przykładowy kod:

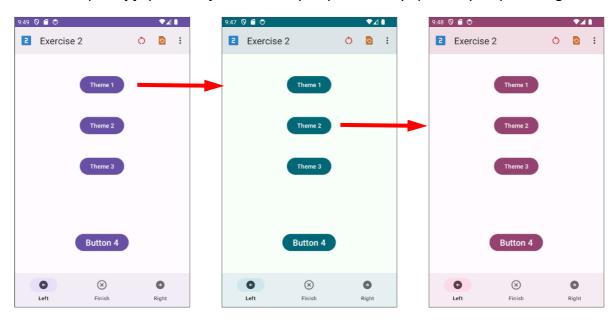
```
private fun applyTheme() {
    val data = getSharedPreferences("my_prefs", Context.MODE_PRIVATE)
    var themeNum = data.getInt("theme_num", 0)
    when(themeNum) {
        1 -> setTheme(R.style.AppTheme1)
        2 -> setTheme(R.style.AppTheme2)
        3 -> setTheme(R.style.AppTheme3)
        else -> setTheme(R.style.Theme_Exercise2)
    }
}
```

gdzie **Theme_Exercise2** to nazwa motywu pierwotnego (domyślnego) – zależna od nazwy projektu

- W aktywności, przed utworzeniem widoków (na początku metody onCreate) wywołaj metodę applyTheme() (ustawienie motywu wg danych z pamięci trwałej).
- Dodaj w aktywności obsługę kliknięcia przycisków wyboru motywu. W każdym słuchaczu
   OnClickListener wywołaj metody:

```
setPrefs(X)
recreate()
(gdzie X to numer 1, 2 lub 3, odpowiednio dla przycisku 1, 2 i 3)
które ustawią odpowiedni motyw i wywołają ponowne zbudowanie elementów UI wg
wybranego motywu.
```

• Uruchom aplikację i przetestuj działanie. Wynik powinien być podobny do poniższego:

W ilustracji: elementy paska aplikacji i dolny BottomNavigationView będą implementowane później.

2. Podstawy tworzenia i obsługi menu aplikacji

W tej części wykonywanie działań aplikacji będzie przeniesione do akcji różnego rodzaju menu aplikacji.

W większości przypadków tworzenie podstawowych opcji w dostępnych w różnego rodzaju menu aktywności jest podobne – nieznacznie różniące się w szczegółach inicjalizacji (np. aktywacji paska akcji).

- ✓ Różne rodzaje menu można tworzyć i obsługiwać na kilka sposobów z użyciem opisu zasobów menu w XML oraz w kodzie Java/Kotlin. Najbardziej podstawowe rodzaje menu to:
  - standardowe menu rozwijalne (*Overflow Menu* lub Options menu) dostępne z paska aplikacji,
  - menu kontekstowe.
  - menu trybu akcji kontekstowej (Contextual Action Mode),
  - akcje wywoływane z innych elementów (np. przycisk akcji FAB (*Floating Action Button*),
     PopUp Menu).

Oddzielną kwestią jest realizacja akcji nawigacji z pomocą Android Navigation Component (Navigation Framework) – w tym ćwiczeniu nie jest to omawiane.

2.1. Klasy do wykonywania akcji z menu i elementów nawigacyjnych

✓ Częściami składowymi menu (obiekt klasy Menu) są elementy typu MenuItem (pozycje menu) i SubMenu (podmenu). Pozycje wyboru menu mogą być dostępne: z paska akcji (ActionBar a także Toolbar), jako pozycje menu rozwijalnego, z menu kontekstowego i kilku innych komponentów aplikacji.

Podstawowe klasy dla obiektów wspierających menu i akcje to:

Menu – obiekt reprezentujący menu.

Submenu – element pozycji menu mogący zawierać podopcje menu.

MenuItem – pojedyncza pozycja menu

ContextMenu – menu kontekstowe – tworzone dynamicznie na skutek akcji użytkownika.

PopupMenu – menu wyskakujące (typu popup).

ActionBar – pasek akcji w którym umieszczane jest menu i jego pozycje.

ToolBar – kontener "rozszerzający" ActionBar – może realizować ActionBar i ma dodatkowe funkcjonalności.

ActionMode – specjalna klasa do realizacji trybu akcji kontekstowych (opis - patrz dalej).

BottomAppBar i BottomNavigation – komponenty pozwalające realizować akcje na dole ekranu.

DrawerLayout and NavigationView – komponenty umożliwiające wykonywanie akcji w wysuwanym (zwykle z lewej strony) elemencie interfejsu.

2.2. Tworzenie i obsługa menu standardowego

✓ Aktywność jest powiązana tylko z jednym menu standardowym. Tworzy się je implementując metodę, która jest wywoływana automatycznie w aplikacji tylko jeden raz:

```
fun onCreateOptionsMenu(menu: Menu!): Boolean
```

- ✓ Elementy menu można tworzyć na dwa sposoby:
  - Tworząc obiekt typu Menu i wywołując metodę Menu. add zwracającą obiekt typu MenuItem:.

```
add(groupId: Int, itemId: Int, order: Int, title: CharSequence!): MenuItem!
gdzie: groupId=NONE jeśli nie mamy grup, itemId - unikalny id pozycji w menu, order -
określa kolejność w menu, title - nazwa opcji, napis (ciąg znaków).
```

- definiując menu w pliku XML
- ✓ Jeśli menu definiowane jest w pliku XML to w metodzie **onCreateOptionsMenu(...)** musimy utworzyć instancje obiektów menu za pomocą obiektu klasy **MenuInflater**:

```
override fun onCreateOptionsMenu(menu: Menu) {
    getMenuInflater().inflate(R.menu.app_menu, menu)
    return true
}
```

W tym przypadku plik XML umieszczony w katalogu projektu res/menu/ składa się z elementów <menu>, <item> i <group>. Np. dla 3 pozycji menu:

- ✓ Elementy menu mogą zawierać wiele innych atrybutów, oprócz wymienionych powyżej. M.in.:
  - showAsAction definiuje występowanie pozycji menu bezpośrednio na pasku; możliwe wartości to np. always, ifRoom, never, withText.
  - titleCondensed definiuje skrócony tekst do wyświetlania.

Uwaga: pomimo definicji w aplikacji, ostatecznie to urządzenie/system decyduje jak będzie wyświetlane menu (np. czy pozycja będzie bezpośrednio na pasku i czy obok ikony będzie tekst).

Element **<group>** pozwala formatować grupy elementów w menu (np. ustawiać ich widzialność, lub specyficzne cechy – przykład będzie dalej.

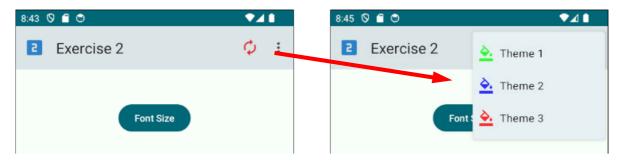
✓ Obsługę akcji wyboru pozycji w menu można zrobić na kilka sposobów. Zalecanym sposobem jest implementacja metody:

✓ Podmenu (*Submenu*) można tworzyć w kodzie Java/Kotlin lub w pliku XML.

W XML, podmenu tworzy się zagnieżdżając w menu element **<menu>**, a w nim umieszczając elementy **<item>** będące pozycjami podmenu.

ĆWICZENIE

- Dodaj w res/menu plik zasobu xml menu opcja New → Menu Resource File
   W pliku zdefiniuj 4 pozycje menu:
  - pierwsza dla wyboru pierwotnego motywu aplikacji,
  - pozostałe trzy dla wyboru zdefiniowanych dodatkowo motywów, Dla pierwszej opcji dobierz ikonę i ustaw wyświetlanie opcji bezpośrednio na pasku.
- Zaimplementuj w głównej aktywności metodę **onCreateOptionsMenu(...)**, w której tworzy się menu na podstawie pliku xml menu.
- "Przenieś" zapisywanie wyboru motywu ze słuchaczy przycisków do akcji menu zaimplementuj w głównej aktywności metodę **onOptionsItemselected(...)**, w której:
  - w instrukcji wyboru wywołuje się metoda setPrefs(nr) (nr odpowiedni dla danej opcji menu),
  - na końcu metody wtwołaj funkcję recreate() (aby odświerzyć ekran).
- Uruchom aplikację i przetestuj działanie. Wynik powinien być podobny do poniższego:

Działanie aplikacji powinno być takie samo.

2.3. Menu kontekstowe

Menu kontekstowe kojarzy się z obiektami klasy **View** (i pochodnych), czyli widokami (jak pole tekstowe, przycisk (buton), element listy itp.). Takie menu jest wywoływane przy dłuższym przyciśnięciu widoku (*longclick*).

Menu kontekstowe tworzy się i obsługuje bardzo podobnie. Różnice są m.in. następujące:

- nie może zawierać podmenu,
- nie wyświetla ikon,
- trzeba je zarejestrować (zazwyczaj w metodzie onCreate()),
- ✓ menu kontekstowe tworzy metoda:

✓ Akcje (wybór pozycji menu) obsługuje się w metodzie:

```
fun onContextItemSelected(item: MenuItem): Boolean.
```

W metodzie onCreateContextMenu należy sprawdzić jaki to jest widok (przekazywane jako drugi parametr) i w zależności od tego utworzyć odpowiednie menu (takim samym sposobem jak dla menu standardowego).

W metodzie onContextItemSelected akcje obsługuje się tak samo jak dla menu standardowego

✓ Aby włączyć menu kontekstowe dla danego widoku trzeba zarejestrować je dla dla tego widoku metodą aktywności:

```
registerForContextMenu(View widok)
```

2.4. Zaznaczane (checkable) pozycje menu

✓ Menu z pozycjami zaznaczanymi – tzw. *checkable menu* – definiuje się specyfikując definiując grupę pozycji węzłem **<group>** i atrybut **checkableBehavior**:

Możliwe wartości dla xxx to:

- single wybór/zaznaczenie jednej opcji (jak radio buton)
- all wybór/zaznaczenie wielu opcji
- **none** brak zaznaczania (domyślne).

Należy samemu oprogramować odpowiednie zaznaczanie i odznaczanie pozycji (menu same tego nie zrobi). Zatem w metodzie obsługi akcji wyboru pozycji dla każdej pozycji *checkable* musi znaleźć się odpowiedni kod w rodzaju poniższego:

```
R.id.item_id -> {
    if (item.isChecked)
        item.setChecked=false
    else
        item.setChecked=true
    true
```

W przypadku **gdy menu jest kontekstowe**, to wybory **należy zapamiętywać w zmiennych** i **odtwarzać zaznaczenia przy ponownym wywołaniu menu**, gdyż menu kontekstowe jest na nowo tworzone za każdym jego wywołaniem.

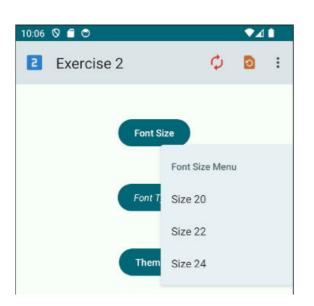
ĆWICZENIE

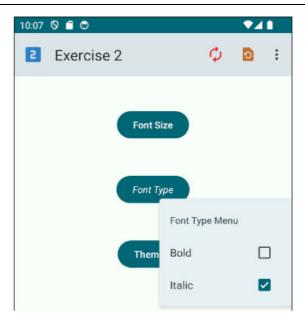
W ćwiczeniu wykonane będzie menu kontekstowe dla pierwszego i drugiego przycisku. Dla pierwszego ustawienie rozmiaru czcionki (przycisk będzie ilustrował zmiany). Dla drugiego ustawienie typu czcionki (normal, bold, italic).

- Dodaj w res/menu plik zasobu xml menu dwóch menu contekstowych:
  - cm fontsize.xml dla ustawień rozmiaru czcionki,
  - cm fonttype.xml dla ustawień typu czcionki,

W plikach zdefiniuj odpowiednie pozycje menu – np. dla rozmiarów 20, 22 i 24 w pierwszy, i bold, italic w drugim.

- Zaimplementuj w aktywności metodę **onCreateContextMenu(...)**, w której tworzy się menu na podstawie pliku xml menu.
  - Sprawdzaj dla jakiego widoku wywołano funkcję (jest przekazywany w parametrze).
  - W zależności od tego twórz odpowiednie menu.
- Zaimplementuj w aktywności metodę onContextItemselected(...), w której:
  - w instrukcji wyboru ustawia się odpowiedni atrybut dla widoku metodami view.setTextSize(...) oraz np.:
     view.settypeface(null, ...)
- Uruchom aplikację i przetestuj działanie. Wynik powinien być podobny do poniższego:

2.5. Menu trybu kontekstowego (Contextual Action Mode)

Tryb akcji kontekstowej funkcjonalnie odpowiada menu kontekstowemu. Różnica jest taka, że opcje menu kontekstowego tymczasowo zastępują opcje w pasku akcji (ActionBar).

Obiekt **ActionMode** wspiera implementację tego meny kontekstowego. Implementacja menu trybu akcji kontekstowej wymaga utworzenia w odpowiednim słuchaczu obiektu typu

ActionMode i implementacji w aktywności interfejsu **ActionMode**. **Callback** – obiektu klasy z metodami do realizacji i obsługi menu trybu akcji kontekstowej:

```
val myAMCallback: ActionMode.Callback = object: ActionMode.Callback() {
    ... // tu kod wywoływanej metody
}
```

Interfejs **ActionMode**. **Callback** wymaga implementacji 4 metod:

- onCreateActionMode (mode: ActionMode!, menu: Menu!): Boolean w której tworzymy menu identycznie jak w metodzie onCreateOptionsMenu (...).
- onActionItemClicked (mode: ActionMode!, menu: Menu!): Boolean
  w której obsługujemy zdarzenie wyboru opcji menu tak jak dla metody
  onOptionsItemSelected(item: Item. Jedynie dodatkowo przed powrotem z
  metody (przed return) należy zamknąć tymczasowe menu metodą:
  mode.finish()
- onPrepareActionMode (mode: ActionMode!, menu: Menu!): Boolean w której możemy ewentualnie wykonać dodatkowe działania przy uruchamianiu trybu akcji kontekstowej jeśli nic nie robimy to metoda pozostaje pusta.
- onDestroyActionMode (mode: ActionMod!)
  {
   myAM = null;
  }

metoda wywoływana przy wyjściu z trybu akcji kontekstowej – usuwanie obiektu
 ActionMode.

- tu: myAM - obiekt typu ActionMode zadeklarowany w aktywności.

Menu trybu akcji kontekstowej tworzy się i aktywuje w słuchaczu jakiegoś zdarzenia – np. w słuchaczu dla długiego przyciśnięcia jakiegoś widoku (komponentu/kontrolki na ekranie). Np. dla kontrolki view (np. TextView) schemat aktywacji w słuchaczu jest następujący:

```
view!!.setOnLongClickListener(OnLongClickListener { view ->
    // Called when the user long-clicks on someView
    if (myAM != null) {
        return@OnLongClickListener false
    }
    // Start the CAB using the ActionMode.Callback defined above
    myAM = startActionMode(myAMCallback)
    //.maybe some more job
    true
})
```

gdzie: myAM – to zadeklarowany w aktywności obiekt typu ActionMode,
myAMCallback – to zdefiniowany w aktywności obiekt klasy implementującej interfejs
ActionMode.Callback.

2.6. Floating Action Button (FAB)

Pływający przycisk akcji (**FAB**) to przycisk (zwykle w kształcie koła z ikoną pośrodku), który uruchamia akcję podstawową. FAB należy dodać w układzie – węzeł:

```
<com.google.android.material.floatingactionbutton.FloatingActionButton
android:id="@+id/myFAB"
app:srcCompat="@android:drawable/ic_input_add"
.../>
```

Atrybut app:srcCompat pozwala zdefiniować widok (ikonę).

Aby wykonać dowolną akcję za pomocą FAB, po prostu definiuje się słuchacza dla FAB:

```
val fab = findViewById<FloatingActionButton>(R.id.myFAB)
fab.setOnClickListener { view ->
    //do your job here
}
```

ĆWICZENIE

Ta część może być jeszcze uzupełniona.

3. Uwagi dodatkowe

- a. Gdy używa się **AppCompatActivity** (co jest regułą) pamiętać, że:
  - atrybut **showAsAction** (definiujący występowanie pozycji menu na pasku) powinien być specyfikowany <u>nie</u> w przestrzeni nazw *android*, <u>tylko</u> przestrzeni nazw aplikacji (domyślnie **app:showAsAction="...")**.
- b. W androidzie motywy (*Theme*) określające różne aspekty wizualne i cechy aktywności. co jakiś czas zmieniają się. Mają one również wpływ na wygląd i zachowanie się menu (i paska akcji).
  - Od API 11 domyślne motywy aplikacji zawierają wbudowany ActionBar (z wyjątkiem tych z nazwą kończącą się na .NoActionBar).
  - ActionBar aktywowany w ToolBar'ze i wbudowany ActionBar aktywności wykluczają się!
- c. Aby standardowe menu aplikacji (*Options Menu*) współdziałało z *Navigation Drawer* (szuflada nawigacji) metoda **onOptionsItemSelected(...)** obsługująca wybrane opcje **musi na koniec zwracać false**. To pozwala przechwytywać następnie zdarzenia szufladzie nawigacji inaczej kliknięcia ikony szuflady nie dadzą efektu.

4. Zadanie – część II.

A. Wykonać na zajęciach elementy aplikacji wg wymagań i wskazówek przekazanych przez prowadzącego.

lub

B. Program przygotowawczy do samodzielnego wykonania "w domu":

Napisać aplikację składającą się z kilku aktywności, spełniającą wymagania wyspecyfikowane przez prowadzącego.

Uwaga: na zaliczenie wymagana jest znajomość kodu i umiejętność modyfikacji aplikacji dla osiągania żądanych zmian.